CONCEPT

MORALA BISERICII 11 ISTORIA SA,

{fXpxit.KaHc)|5Hwi<x SaGpit,*a?,

Boyuslovskikh ts (fiuAOcotfiCKuxb sciences" la EMPEROR-SKOLI/t Kazan Upivers.iichstiъ prspodasashslp, Kazan Adormirea·3HΛαιηηοαα mănăstire de clasa a doua //asgnoyatel" Ordinul Sf. Ana gradul de cavaler ΰü.

®a®3 th-ííWá

n<*;. ¿г-.iKBv*3

|w| Da

I&

Soare"

ICIKйк

și

l z z, J

Amin spun yam: va trece în curând

nvo şi pământ^ decât un iota^

sau

SHAD ifos TU

linie din lege

CONCEPT

DESPRE

MORALA BISERICII P I ISTORIA, (ES>|khvilivankh)|5ita 5a$|mila?, științe teologice și filozofice la profesorii universitar IMPERLTOR Na-Ainsk, mănăstirea de clasa a doua Adormirea Maicii Domnului din Kazan Zilantooa. /Iastoyashll si comenzi cu. Angl cavaler de gradul 2.

t // și

Lmin I verb vali: va trece curand pentru

/ /S

și mai mult de un iotă sau un strop de

/

lege.

4

Tipărit de tipografia Unnpersptst.

1844.

Retipărit din cartea a 4-a a Notelor oamenilor de știință pentru 1Ü44.

CONCEPT

DESPRE REGULIA BISERICII.

§ 1. Definiție Dreptul bisericesc este știința legilor științei, *

acceptat de Apostoli, concilii, Sf. Părinte MP și întreaga Biserică pentru îndrumarea constantă în judecarea chestiunilor supuse instanței bisericești cu scopul ca în societatea creștină totul să se întâmple decent și decent.

Notă ·/. Altfel, această știință se numește Drept Canonic. Cuvântul - LavbZv înseamnă: a) în mecanică, o săgeată care verifică raportul greutăților pe X-uri; b) în arhitectură, o riglă de-a lungul căreia se trasează sau se verifică o linie dreaptă; c) în artilerie un tun și, în special, o țintă pe acesta; d) în dreptul de conac, o chirie plătită lunar sau anual de titularul moșiei proprietarului legal; ej în principal teologie și listă biblică

1*

cărți recunoscute ca inspirate de Dumnezeu; în contemplativ, regula pentru credință, ca și în morală, regula pentru moravuri; f) în Ierarhie: o listă a episcopilor, preoților, diaconilor și, în general, a tuturor persoanelor bisericești desemnate legal să ocupe funcții deschise în biserică; g) în Liturgică, versuri destinate citirii și cântării în timpul slujbei dumnezeiești; 11) în economia bisericească, cantitatea de hrană și sumele de întreținere sunt sfinte - slujitorii sunt eliberați lunar sau anual, după cum este stabilit de superiorii lor; i) în limbajul comun, regulă, decret, cartă; j) printre eakopoisknikov în special

• în orice sens orice regulă cunoscută sau decret bisericesc; în sens privat, o colecție de rugăciuni bisericești; în sens general, drept bisericesc, la fel cum cuvântul vózzoç înseamnă drept civil. Din această producție de cuvânt reiese că acest drept, deși din cele mai vechi timpuri în principal în Biserica Apuseană, a fost numit canonic datorită sfințeniei originii și puterii sale. acțiunile și spațiul legilor conținute în ea și, ca să zicem, în primul rând demne de a fi numite o regulă; totuși, cu o mai mare precizie și certitudine este numită, dar în raport cu un obiect cognoscibil, în cartă!” Kiev St. Universitatea Vladimir, dreptul bisericesc; iar în raport cu persoanele necunoscătoare, în carta tuturor universităților rusești există jurisprudență bisericească.

Notă 2. Înmormântarea în biserică este o regulă cu care credincioșii trebuie să-și conformeze acțiunile. Dreptul este ceva prin menținerea faptului că cineva poate fi drept înaintea oamenilor și drept înaintea lui Dumnezeu. Vezi Philosophy of Truth, Kazan 1843 § 7. A avea lege bisericească înseamnă a avea puterea de a acționa conform legii bisericești. Datoria bisericească este datoria activității creștinilor, în concordanță cu biserica

prin lege Un legiuitor al bisericii este cineva „care are o cunoaștere clară și aprofundată a legilor bisericii, iar un legiuitor al bisericii este cineva care are experiență în punerea în aplicare a legilor bisericii!” legi pentru afacerile bisericii.

irimich. 5. Subiectul științelor teologice se referă în primul rând la latura internă a credinței și moralității creștine: subiectul moralei bisericești se referă în primul rând la îmbunătățirea exterioară a bisericii. Dreptul bisericesc este teologia revelată în legi și legi, și mai ales acțiuni rituale și sacramentale care compun viața vizibilă a bisericii.

Iipiлiч. 4. Legea bisericească este o idee pentru legislația bisericească locală: codul de legi local este o expresie a acestei idei. Legea bisericească este un model și un plan pentru biserică!” moșii pomologice: moșiile pomologice locale construiesc structuri legislative pe baza acestui model, a acestui plan.

§. 2. R«."i)ils»ie tss;>- Această știință acordă atenție, sau e drept.
J

la drepturile independente ale bisericii în general; sau asupra drepturilor membrilor incluși în societatea bisericească; sau drepturi cu privire la lucruri aparținând bisericii; sau chiar folosirea acestor lucruri de la membrii bisericii; sau, în sfârșit, toate aceste patru tipuri de drept sunt adaptate la evenimentele care se petrec în societate. Din acest motiv, este împărțit în cinci părți.

I. Dreptul bisericii în general:

II. Dreptul persoanelor bisericesti^

III. Legea cu privire la lucrurile bisericești;

IV. Dreptul este sacru - acțiuni;

V. Dreptul de navigaţie bisericească.

Decent. 4. Pe lângă aceasta, canoniştii împart dreptul bisericesc în felul următor: a) în raport cu începutul originii în Divin şi uman; deoarece conține legi divine sau umane; b) dar în raport cu timpul, la antic, extinzându-se până la vremea lui Ioan cel Iute, care a adunat primul forțător de drept; medie, deoarece acest păianjen nu a fost prezentat într-o formă științifică în Biserica Greacă sau Rusă; nou, din moment ce a fost publicat un set de legi! Din statul rus și carta școlilor teologice și consistoriu sunt descrise multe articole legate de legea bisericească! într-o manieră sistematică; c) în raport cu subiectul societății, caracterul general al tuturor membrilor!” amenajarea bisericii și privat pentru unii doar membrii bisericii extinzându-se; a) după modul de publicare, atât scrisă, cât și nescrisă; f) dar conținutul regulilor din acesta este contemplativ, moral, misterios, ritual și politic; în raport cu spațiul, ea este fie universală, bazată pe învățăturile lui Iisus Hristos despre proprietățile bisericii, extinzându-se la biserica tuturor timpurilor și a tuturor națiunilor, ale căror izvoare sunt: Sfânta Scriptură, tradiția, sinoadele, drepturile neamurilor. și societăți; sau special, specific membrilor! o singură biserică, împrăștiată în diferite state: nair. Roman, ale căror izvoare sunt: decretul lui Grațian, decretele papilor, Sinodul de la Tridepte, decretele celor mai noi mari preoți romani; sau special, care operează într-un stat sau regiune,

cum iiatip. Germanică, ale cărei surse sunt: tratatele Germaniei cu papii, tratatele dintre catolici și protestanții, legile Germaniei, definițiile guvernului bisericii locale și obiceiurile poporului. Așa cum dreptul privat înlătură ceva sau adaugă ceva la universal, tot așa și dreptul special reduce sau completează particularul.

Notă. 2. Formularizarea dreptului bisericesc, ca parte separată, ar trebui propusă oral, repetată la citirea diferitelor tipuri de cauze care au fost deja decise etc. detaliile sunt explicate prin cercetarea și judecata proprie a studenților asupra subiectelor și împrejurărilor supuse instanței bisericești.

h. Originar.” Biserica lui Dumnezeu, ca societate, oferă surse cu.

aa· important de Iisus Hristos, pentru cele vizibile

îmbunătățirea trebuie să aibă propriile legi. Sursele primare din care pot fi extrase aceste legi sunt următoarele:

I. Legea divină este descrisă în Sfânta Scriptură și prezentată cu o claritate deosebită din Iisus Hristos în Evanghelie, excluzând riturile rituale și judiciare ale sinagogii evreiești”.

I. Reguli și regulamente apostolice.

III. Dreptul Sfântului Foc al Bisericii în scrierile lor a ajuns până la noi în fragmente.

IV*. Consiliile ecumenice și locale acceptabile pentru biserică.

V*. Tradiția este în concordanță cu cuvântul lui Dumnezeu și cu învățăturile Sfinților Părinți, bazată pe neîndoielire.

dovezi ale antichității creștine, sau sfințite prin folosirea universală și continuă a Bisericii Ortodoxe.

VI. Instituțiile împăraților ortodocși din Răsărit sunt descrise în cartea cârmaciului.

VII. Au urmat carta și ordinea bisericii.

VIII. Cele mai înalte decrete ale monarhilor ruși.

IX. Definițiile foștilor patriarhi ruși.

X. Reglementările spirituale ale împăratului Petru I.

XI. Definițiile Sinodului întreg rusesc.

XII. Codul de legi al Imperiului Rus.

XIII. Carta școlilor religioase și consistoarelor.

XIV. Teologie contemplativă, mai ales în doctrina bisericii și a sacramentelor.

XV. Teologia morală, mai ales în doctrina legilor divine și umane și în asceză.

§ 4. Surse clare.

din care se poate dobândi cunoștințe despre legea bisericii, sunt atâtea câte sunt lucrări creștine antice, care în parte sunt toate incluse în subiectul acestei cunoștințe și, în parte, în treacăt, se referă la drepturile și îndatoririle bisericii. Aceasta este esența tuturor scriitorilor de antichități bisericești, istorie, geografie, critici, expunând riturile bisericii primare, statutele secolelor următoare, originea și soarta diferitelor societăți bisericești, cauzele și schimbările în legislație, arătând întâlniri

nie reguli diferite de la diverși avocați, și în special de la vechii Flavius, Eusebiu, Socrate, Sozomen, Evagrius, Patriarhul Gherasim al Constantinopolului și Simeon al Tesalonicenii; din cei mai noi Callistas din colecția de simboluri, Kave, Arnold, Bingham; Printre scriitorii autohtoni, Mitropolitul Filaret și Episcopul Inocențiu, ca într-o singură imagine, au descris întreaga lume creștină veche și nouă. În plus, pot fi împrumutate îndrumări semnificative dintr-o prezentare sistematică și cronologică a drepturilor altor biserici cu o analiză critică a erorilor comise în ele, precum și a drepturilor diferitelor popoare și societăți, explicate și verificate în spiritul Evanghelia. În multe subiecte, dreptul bisericesc ar trebui explicat prin alte drepturi, și mai ales prin dreptul civil, în materie de căsătorie; penal, în cazurile de infracțiuni și pedepse bisericești; Roman, care nu numai că a fost curățat de toate neajunsurile, ci și îmbunătățit prin legislația bisericească.

§ A. Legea pre-bisericească Porldo™ poate fi ps.io-podaaaii, păianjeni.

într-o dublă ordine, sau istoric, în funcție de timpul instaurărilor treptate necesare stabilirii ordinii în societatea bisericească, începând din primele secole ale creștinismului și continuând până în epoca noastră, sau dogmatic, în funcție de natura subiectelor cuprinse în consideraţie, în funcţie de scopul lor b instituţiile , din punct de vedere al semnificaţiei interne şi concentrate de diferite tipuri

obiecte într-un singur punct de vedere. Beneficiul ambelor ordine în revizuirea și prezentarea legii bisericești este foarte vizibil. Imaginea istorică a prezentării legislației bisericești, prezentându-ne, ca într-un fel de oglindă, înțelepciunea Sfinților Părinți, cu care au dat legi oportune, mântuind după împrejurările vremurilor și popoarelor, atât de dumnezeiesc împodobite. Sf. biserică, deschid o cale de încredere spre imitarea zelului lor sfânt. Dar dacă luăm în considerare multitudinea regulilor bisericești produse de-a lungul timpului, diversitatea acestora datorită diferitelor împrejurări care o impuneau, importanța inegală a regulilor date de la consiliile ecumenice și locale, decretele Părinților Bisericii în cazul în care s-au introdus legi civile. în dreptul bisericesc, necesitatea de a proteja regulile antice împotriva inovațiilor arbitrare și periculoase și în cele din urmă necesitatea de a permite cu prudență reguli noi, private, în conformitate cu spiritul vremii și cerințele circumstanțelor nou descoperite, atunci se poate vedea că istoricul metoda de predare a dreptului bisericesc are mai putine merite decat cea dogmatica. Beneficiul principal al metodei dogmatice de predare a acestei științe este cunoscut din faptul că această metodă 1) satisface complet cerințele unei minți curios în toate direcțiile, căutând unitate și concentrare; 2) facilitează memoria în cunoașterea obiectelor legate de morala bisericească, subsumând diverse cazuri sub

tipurile lor și diverse tipuri sub genurile lor; 3) oferă o armă invincibilă împotriva dușmanilor bisericii;

4) cu o deosebită comoditate, îi face pe creștini înțelepți pentru mântuirea nu numai a lor, ci și a altora și 5) în conformitate cu Biblia lui Dumnezeu, care constă nu atât în cunoașterea ordinii originii treptate a mormintelor și morminte, ci în cercetarea semnificație internă și în combinație cu această căutare a închinării lui Dumnezeu în spirit și adevăr. Metoda istorică de predare a acestei științe dogmatice ar trebui să ofere doar ajutoarele necesare. Acolo unde oportunitatea și comoditatea permit, pentru beneficiul și utilizarea mai mare a studenților, este potrivit să descriem drepturile bisericii în cuvintele adevărate ale legiuitorilor bisericii.

§ 6. Ce fel de J]o a turnat pentru un succes radiant, lipi! COCTOB-O ol,licito take   J1

minciuni* de paianjeni despre legea bisericeasca, cu

spstav.isichi cont   J111

Oh? tss/, legea folosirii statutelor conciliare și a altor statute patristice în instanțele ecleziastice și civile, la abrogarea hotărârilor anterioare și la emiterea unor noi hotărâri, trebuie să respecte următoarele prevederi: 1) orice regulă pe care Sfânta Biserică, în conformitate cu simbolul credință, înfățișează! în adevăratele cuvinte ale Sf. scripturile trebuie recunoscute ca fiind sacre. 2) Regula, prin!, concluzia corectă, extrasă de biserică din Sfintele Scripturi, este imuabilă 3) Regula nu este contrară cuvântului lui Dumnezeu, introdus de vreo autoritate bisericească, atât de ferm, până când este anulată de către o putere mai mare sau cel puţin egală dintr-un motiv important. 4) Cea mai veche regulă, cu egalităţi

alte împrejurări, ar trebui preferate cele mai puțin vechi și mai noi, conform curăției autentice a bisericii primare și a legii constantei. 5) Legile civile pe lângă legea bisericească, conform legăturii reciproce dintre biserică și societatea civilă, ar trebui permise atâta timp cât nu contrazic Cuvântul lui Dumnezeu și nu interferează cu progresul adevăratei credințe, ci contribuie la îmbunătăţirea bisericii.

I 7. Tsg'l praol. Scopul imediat al științei este cunoașterea temeinică și folosirea corectă a drepturilor și îndatoririlor bisericii, scopul îndepărtat este îmbunătățirea împărăției harului în regatele civile, ultimul și comun cu alte științe teologice este dobândirea împărăția slavei.

5. Ea este goală. Beneficiul legii bisericești este învățat din influența benefică a acestei științe asupra societăților creștine. Mulți înțelepți mincinoși nu favorizează unele dintre sfintele decrete ale bisericii, neștiind baza pe care sunt afirmate și nevrând să-și facă osteneala pentru a ajunge în profunzimea originii, scopului lor,. semnul si beneficiul salutar al acestor decrete. O cunoaștere temeinică a legii bisericești îi poate inspira cu profundă reverență față de statutele sfinte și conținutul Bisericii Ortodoxe. Sufletul creștin evlavios în regulile bisericii va găsi întărirea credinței și a moralității, rezolvarea nedumeririlor și vindecarea

personal pentru orice fel de boală spirituală, o armă necesară împotriva ispititorului, calea către cer. Nimeni nu poate fi numit pe bună dreptate expert în drept, care este în toate spațiile!; nu cunoaște moravurile bisericești, ceea ce în parte justifică, în parte explică, în parte face parte din alte drepturi, și mai ales civile, penale și romane. Învățătorul creștin, din cunoașterea corectă a decretului bisericii, va răspândi cu o comoditate deosebită și va stabili viziunea creștină, îndreptându-o către activitatea spirituală, va dezvălui puterea și semnificația invizibile ascunse sub vălul vizibil al rituri și acțiuni exterioare, din lovituri și soluționează disputele și obiecțiile din ideile ilegale ridicate, respectă unitatea Bisericii și comunicarea dintre cei care slăbesc în credință, legea va stabili gradul infracțiunilor bisericești și pedeapsa corespunzătoare.

§ e. Probleme Principalele obstacole în calea construcției științei

şi siasrsheistvo. Dreptul Bisericii la cel mai înalt grad de excelență este următorul:

I. Dezastrele bisericii. Biserica greacă, care a înflorit sub împărați, a luminat întreaga lume nu numai cu legea bisericească, ci și cu orice fel de învățătură creștină. Care sunt succesele sale de la cucerirea Constantinopolului de către turci până la vremea dumneavoastră?

II. Împărțirea bisericilor; întrucât Biserica Romană s-a separat de Biserica Greacă, Biserica Protestantă de Biserica Romană, Calvinii, Anabaptiștii, Comminilei, Quakerii și alții s-au îndepărtat de Biserica Protestantă: aceasta este legea bisericească greacă inițială, care în primele secole ale creștinismului. a servit drept bază pentru guvernarea Bisericii în toate locurile și în toate națiunile, în De-a lungul timpului, unele s-au schimbat, altele au căpătat forme noi, iar altele au fost înlocuite din nou de înțelepciunea umană inventată.

III. Publicațiilor le lipsește o varietate imensă de legi autentice ale bisericii.

IV'. Prezentarea insuficientă și variată a principiilor dreptului bisericesc. În bisericile greacă și rusă, imaginea expunerii principiilor dreptului bisericesc până în vremurile noastre a fost predominant colectivă și cronologică. În alte biserici înainte de Graciapus, legea bisericească a fost predată în originale, în ordine cronologică. Din vremea lui Graciapus până în secolul al XVII-lea, s-au format contururi de drept insuficiente în ordinea științifică. În secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, această știință a fost expusă cu laude de către Boehmer, Milch, Soter și Brendel. Rexberger, Kambsjager, Balter, Gertner și alții. Dar scriitorii acestor secole fie sunt parțiali față de propriile religii, fie duși de gândirea liberă a vremurilor sau, în cele din urmă, sunt destul de slabi. Ngaliyapets, contrar justiției, atribuie papei drepturi nelimitate; Prusak și Dutchman,

bazându-se pe reformă, ei distrug ceea ce a creat Ita.nan-tsem; Englezul inventează eu. noi transformări; Francezul își respectă libertatea; Grecul suferă; Rusul, la picioarele lui Isus, ascultă de cuvântul Mântuitorului său.

V. Lipsa avocaților bisericești desăvârșiți. Un avocat ecleziastic desăvârșit, pe lângă o cunoaștere temeinică a științelor filozofice și teologice, trebuie să cunoască în toată amploarea legile civile cu care biserica este în tact și legătură, precum sufletul cu trupul. Ar trebui să fie uimit de limba greacă în care sunt scrise canoanele Sfinților Apostoli, sinoadele ecumenice și locale, cele mai bune legi, Novelele lui Iustinian. El trebuie să aibă o cunoaștere perfectă a limbii latine, în care sunt scrise regulile Conciliului de la Cartagina, legile papilor, sistemele morale ale altor biserici și în care există cele mai bune traduceri ale legilor bisericești antice. El ar trebui să fie familiarizat cu limbile franceză, germană și engleză, în care au fost publicate multe legi autentice și drepturi sistematice ale acestor biserici. Fără o minte temeinică și luminată, fără o dragoste puternică pentru puritatea Ortodoxiei, fără o sârguință de neînvins în cercetările dureroase, nu se poate obține succes în această știință, care este și importantă și puțin cunoscută la noi în țară.

ISTORIE

LEGEA BISERICII.

§ 10. Istoria nmj- Pentru ca istoria dreptului bisericesc să nu fie ea.

ne-a copleșit cu enormitatea ei, noi, neapărat, o reducem în trei categorii, dintre care în prima vom vorbi despre cei mai importanți oameni ai legii greci; în a doua despre interpretii greci ai acestor legi și în a treia despre legea bisericească din Rusia.

§· I. Zapoiopra- A aduce la intelegere pavilioanele catedralei.

iar regulile parintilor cu decretele imperiale erau compuse in Biserica Greaca prin legi.

A. Oamenii de aplicare a legii.

§ /2. John Post - Prima lege demnă de atenție este HUKB.

Domnitorul Musouti τών κανόνων în jurul anului 540 a fost întocmit de Ioan cel mai rapid, care înainte de a accepta rangul sacru a fost consilier juridic, apoi presbiter în Antiohia și, în cele din urmă, după depunerea lui Eutyches, patriarhul Constantinopolului. Această colecție conține regulile celor patru consilii ecumenice din Niceea, Constantinopol, Efes și Calcedon și ale celor șase consilii locale din Ancira, Neocezareea, Sardica,

Antiohia, Gangra, Laodicea și 68 de reguli ale lui Vasile cel Mare. Acest stat de drept este împărțit în 50 de titluri, dintre care la fiecare se adaugă reglementări din Romanele lui Iustinian și alte legi civile. Ioan nu a respectat o ordine cronologică în prezentarea regulilor publicate în momente diferite. El a combinat cât mai multe articole cât mai asemănătoare ca conținut, sperând, cu acest efort, să fie mai ușor să găsească regulile de care toată lumea avea nevoie. În primele 19 fațete, Ioan prezintă prana patriarhilor, mitropoliților și episcopilor; 20 și 21 se referă la corepiscopiani și alți clerici inferiori; De la 22 la 34 de chipuri sunt cuprinse regulile pentru călugări; fațetele rămase stabilesc regulile pentru laici.

5/z. Fotografie. Patriarhul Fotie, în jurul anului 883, a alcătuit o colecție completă de reguli conciliare, pentru prima dată aproape într-o singură compunere cu Ioan cel Post, limitându-se la patru consilii ecumenice și șase consilii locale, apoi adăugând regulile celor 6 și 7 ecumenice rămase, doi care au fost cu el în biserica Sfântul Apostol și 879 în Biserica Sfânta Sofia, consilii locale și decrete civile. Mai mult, Patriarhul Fotie al XIII-lea și al XIX-lea a completat fațetele colecției sale cu articole referitoare la oamenii lumești, dintr-o alcătuire specială de reguli detaliate despre pocăință și penitențe ale Patriarhului Ioan Postpic. Polițistul Photius, după o atenție cuvenită, a fost publicat din nou de Constantin Porphyrogenitus, 2

după cum demonstrează Kuiatsiy de la comentatorii greci. Heitiai Hervetus a fost primul care a extras-o din biblioteca lui Tullius și a publicat-o în latină în 1581. Apoi această carte a fost publicată de Ostellom de la Biblioteca Palatină în greacă și latină. Nivelul 1) Încurajez funcționarul să vorbească despre izvoarele credinței ortodoxe și regulile de stabilire a gradelor ierarhiei; 2) conține reguli pentru clădirile bisericii; 3 - 7) despre acțiuni sacre; 7) despre vremuri

sacre; 7 - 8) despre îndatoririle și judecata episcopului și a clerului; 10) despre proprietatea bisericii; 11) despre mănăstiri și mănăstiri; 12) despre eretici; 13) despre pace; 14) despre îndatoririle comune tuturor creștinilor.

§· 14. Garmsnopul. Constantin Harmenopul, un jurist priceput, judecător al Tesalonicului, consilier al împăraților Ioan Cantacuzen și Ioan Paleologul, în 1362, a publicat o colecție de documente mai mult civile decât ecleziastice pe lângă cartea publicată de Vasile Macedoneanul sub același titlu. Această carte, foarte utilă pentru jurisprudență, este împărțită în 80 de titluri. Svalenberg a fost primul care a publicat-o în greacă, iar Bernard - Rey în latină: apoi în ambele limbi, Mercer și, cel mai excelent dintre toate, Goto Fred. Același Garmeno-lulus a scris o abreviere a dreptului ecleziastic grec și alte câteva cărți. Codul Harmenopulus este acum în vigoare în Grecia, Moldova și Țara Românească și a fost tipărit în vremurile moderne în limba greacă simplă sub rubrica

Cunoaștem frâna de mână sau prescurtarea regulilor divine și sacre, din care: 1) catedra vorbește despre episcopi, 2) despre preoți, 3) despre preoți, 4) despre mănăstiri și mănăstiri, 5) despre laici, 6) despre soții. .

§ 15. Πηδά - În 1800, în Leipzig typo-y>'t07' graii ale lui Breitkopf și Ertel, sub conducere.

Conducerea și supravegherea Muntelui Athos de către ieromonahul Teodoret a emis Cartea cârmaciului grecesc, interpretată în dialectul comun de către ieromonahul Agapit și monahul Nicefor, la ordinul Patriarhului și al Sinodului, revizuită și corectată de profesorul și predicatorul ъ DoroFeem. După titlul acestui cârmaci există o pictură reprezentând o navă deschisă, cu un singur catarg, în mijlocul unei mări furtunoase. Pe fata ei se afla o poza cu o biserica, iar in mijloc se afla Apostolii si cei mai cunoscuti Parinti. La pupa, Iisus Hristos ține cârma cu mâna stângă și vela cu dreapta. La imagine este atașată următoarea inscripție: această navă marchează biserica, care se bazează pe credința ortodoxă în Sfânta Treime; părți interne ale dogmei și tradiției; catarg - cruce; nădejdea și dragostea suflau; cârmaci - Domnul nostru Iisus Hristos; ispravnici și slujitori ai corăbiilor - Apostolii, urmașii lor și tot clerul; un funcționar și un notar sunt studenți actuali; cei care călătoresc pe navă sunt creștini ortodocși; mare - viața în această lume; vânt liniștit - suflarea și harul Duhului Sfânt; vânturi - încercare sau ispită;

2*

iar cea mai aspră, îndreptată spre refugiul ceresc, este această carte a regulilor și legilor sacre. Prefața explică scopul editorilor și

necesitatea de a oferi poporului grec o colecție de reguli din limba greacă veche, traduse în dialectul grecesc comun folosit astăzi. Alcătuirea cărții se bazează pe lista legală stabilită în regula a doua a Sinodului al șaselea ecumenic și este aceeași care se află în colecția Patriarhului Fotie. Cele mai conciliare reguli au fost tipărite în greacă veche, compilate cu note de subsol vechi și cu Beverage, de exactitatea căreia editorii erau complet convinși. Interpretările sunt în mare parte împrumutate de la Zopar și Aristin, parțial de la Balsamop, iar unele dintre interpretul necunoscut sunt tipărite în limba greacă simplă. Textul conține reguli consolidate extrase din consiliile ecumenice și locale, precum și alte statute adoptate de Biserica Greacă. Copiile acestui document legal sunt rare, deoarece întreaga publicație făcută în numele semnatarilor a fost dusă în Grecia.

§ 1G. Payakpost Q¡u OFITERI DE AVOCAT, 3 OSOBISHO PNI zakipopravilniki.
1

declinul studiului dreptului grec în originale, între toate popoarele, a servit la întărirea credinței ortodoxe, pentru instruirea și îndrumarea ierarhiilor și curților sfinte nou înființate, pentru educarea poporului.

B. Interpreți pentru legiuitori.

§ 17. Interpreți. DE LA GRSCHSSKOS TSSRKOVNOV, legea forțelor de ordine a fost descrisă într-un mod suficient de complet și destul de perfecționat: atunci scriitorii din vremurile următoare, considerând inutil să alcătuiască noi coduri bisericești, s-au ocupat în primul rând în explicarea oamenilor legii. Cei mai noti interpreți sunt:

§ 18. Zopa/p. În primele secole, Zoiar, șeful gărzii palatului, primul consilier secret al împăratului Alexei Bomiin și un călugăr yoghin, pe lângă istoria lumii de la începutul lumii până în vremurile sale, la sfatul prietenilor și pe în numele superiorilor săi, a scris o declarație cu regulile Sfântului Apostol, universal și Sf. catedrale și Sfântul Părinte. El era preocupat în primul rând de interpretarea cuvintelor și a sensului regulilor bisericești conținute, fără a-și completa explicația cu legi civile și fără a rezolva problemele juridice. Primul Ioan, profesor de drept bisericesc la Academia din Paris în 1558, a publicat o traducere în latină a explicațiilor Zonarovilor despre regulile Sfântului Apostol. Apoi Aptoius Salmantio, în 1618, la Milano, a publicat explicația sa despre regulile conciliare în latină. În 1622, la Paris, au apărut explicațiile sale despre Sfântul Părinte, Grigorie de Neocezareea, Macarie al Egiptului și Vasile cel Mare. Cele mai complete dintre lucrările sale au fost publicate de Beveregiya.

§ ie. Aristin. După Zonar și înainte de Balsamon, sub patriarhul Constantinopolului Nikephoros, sub împăratul Manuel Comnen, marele economist, și apoi NomoPhilax, Aristinus, în jurul anului 1166, a alcătuit o colecție de reguli în formă prescurtată, luând ca bază vechea declarație prescurtată a regulile bisericii, explicând cândva ocupate de Simeon Logothet. În unele locuri, Aristinus arată incorectitudinea acestei prezentări antice și o înlocuiește cu propria sa explicație. Gene-brand, în cartea: pe Treime, îl numește pe Alexei Aristin diacon al Bisericii Sofia din Constantinopol. A fost compilat pentru prima dată și publicat de Beverage. Reducerea cu succes a lui Arpstip aproape totul a fost inclusă în cârmaciul slav.

§asa de. Balzamop. βΈ koptse Theodore Balsa din secolul al XIX-lea - inițial un diacon, apoi nomoPhilax. Chartophylax și rectorul Bisericii Blachernae și în cele din urmă Patriarhul Antiohiei, care și-a dedicat întreaga viață studiului dreptului bisericesc, din ordinul împăratului Manuel Comnenos și al Patriarhului Anchial, au scris o interpretare a legii lui Fotie. Balzamov a ocupat multe locuri de la Zonar și Aristin și, spre deosebire de acești interpreți, și-a completat propria explicație cu legi civile și soluții ale unor probleme juridice. Lucrarea sa a fost publicată pentru prima dată (de Austell din originalul Bibliotecii Palatine. Același Balzamov a lăsat o colecție de decrete bisericești din codex, decrete și Romane ale lui Iustinian în trei cărți. Această colecție

Nu, în numele lui Paratitlov în latină, pentru prima dată a fost publicat de Len la Lanii, iar apoi în greacă, cu o traducere de Lenclavius și note de Fabrott, a fost tipărit de Ustell. Paratitlurile nu sunt altceva decât un set prescurtat de diverse legi pe același subiect. Pe lângă aceasta, Balg.zamon este creditat cu o carte de propuneri și răspunsuri referitoare la legea bisericească antică, publicată de Lenclave.

§ 2i. Vlastarg. În 1333, ieromonahul Matvei Vlastar a scris o colecție alfabetică a tuturor obiectelor conținute în regulile bisericești autentice. În introducere, în ordine cronologică, a conturat istoria autorilor și a scrierilor legate de dreptul bisericesc, a tras câteva explicații de la Zopar și Aristin, a extras câteva reguli de la Patriarhul Ioan cel Mai repede și și-a completat opera cu o listă a funcționarilor sub Constantino. Patriarhia poloneză și alte articole similare . Această colecție a avut loc pentru prima dată la Beveregiya.

§ 22. Kekb. John Beck sub Michael Paleologos Chartophylax, și apoi Patriarhul Constantinopolului, printre multe lucrări, au scris despre consiliul care l-a restaurat pe Patriarhul Fotil. Lucrarea sa a fost publicată de Beveregiya.

§25. Iosif. Iosif, în 1320, presbiter și stareț al Bisericii Egiptene, în limba egipteană din-

a clarificat dreptul ecleziastic grecesc, înfățișând sensul regulilor, în unele locuri cu erori, iar în altele cu repetări și modificări. Din opera sa, cele patru concilii ecumenice în noul dialect egiptean cu traducere în latină au fost publicate pentru prima dată de Beveregii.

C. Legea Bisericii Ruse.

§ 24. Dreptul Bisericii Ruse cu toate bisericile pur Siisny. 1

prin aceasta dreptul Bisericii greceşti a fost păstrat până astăzi. Primii mitropoliți întregi ruși, fiind predominant din familia greacă, fără nicio îndoială, au citit legea Bisericii Răsăritene în originale și au predat-o într-un limbaj clar bisericii - slujitori și oameni. Mai mult, Biserica Rusă a completat legea Bisericii Greciei cu decrete conciliare rusești, legalizări ale suveranilor ruși referitoare la biserică, traduceri ale legiuitorilor greci și diverse lucrări ale scriitorilor ruși.

§ Vya. Unirea antică - După mărturia Venerabilului Pe-treolspie din biserica J 1

oamenii legii. Vechea greacă IUMOKEPOP era deja cunoscută în Rusia în secolul al X-lea. Aceasta, spune Cuviosul, și în toată Rusia în toate principatele catedralei, biserica a fost creată de Episcopul Marelui Voievod Vladimir, după fostele nomocanoane grecești, și toate vasele bisericii și toate justificări ale bisericii au fost date conform fostelor nomocanoane grecești. În carta Marelui Duce Vda-

Dimir Svyatoslavich a spus: n apoi ramer.zosha nomocanon grecesc.

§ 26·. Prima tuda- Prima embosare a cărții cârmaciului slav. 1

Cartea a început la 5 noiembrie 1649, sub patriarhul Iosif, și a fost finalizată la începutul anului 1632. Primele 400 de exemplare ale acestei cărți în 670 și cu o scurtă prefață în 680 de pagini, au fost publicate în numele lui Iosif, care a murit la 15 aprilie 1652. Patriarhul Nikon, înlocuind scurta prefață cu una mai extinsă și retipărind ultima foaie cu desemnarea pentru anul 1653, a eliberat restul de 900 de exemplare în numele predecesorului său Iosif și le-a confirmat atât cu propriul său nume, cât și prin examinarea Consiliului, care a comparat cartea nou publicată nu numai cu slava scrisă de mână, ci și de nomocanonii greci. Articolele adăugate de Nikon au crescut cartea la 794 de pagini. Lista aprobată pentru publicare a fost în principal cea care era similară listei grecești antice a Patriarhului Ierusalimului Pansil, care se afla la Moscova în acel moment. Pentru că Patriarhul Iosif, la bătrânețea sa extremă, nu a putut supraveghea el însuși această publicație: nu a fost de tipăritori de cărți experimentați și erori de tipar și unele omisiuni au fost făcute în memoriu. Principalul avantaj al acestei cărți este că conține pe scurt cele mai bune explicații ale regulilor bisericești, în principal din Zopar, Aristin și Balsamon, și că dreptul civil grecesc este descris suficient de detaliat, mai ales în dreptul civil.

legea daneză. În timpul celei de-a doua ediții a acestei cărți din 1786 la Moscova, întregul capitol al călugărului Nikita a fost exclus, multe erori au fost corectate și toate articolele din cele șapte ediții noi au fost recunoscute de legea bisericească. Despre diferite ediții ale cărții timonierului puteți vedea în experiența bibliografiei ruse a lui Sopikov.

§ 27. Ultima Ultima ediţie a cârmaciului slav este ediţia Slaalpskaya '”.

Timonier. publicat la Moscova în 1834. Prefaţă

prima parte conține: 1) o legendă despre separarea Bisericii Romane Occidentale de Biserica Răsăriteană Greacă; 2) despre botezul rușilor; 3) despre originea Patriarhiei Moscovei; 4) un scurt extras despre beneficiile regulilor bisericii din Matthew Vlastar; 6) conceptul de șapte sinoade ecumenice; 6) o relatare istorică a tuturor celor șapte consilii ecumenice și a nouă consilii locale adoptate de biserică; 7) două prefețe ale lui Fotie, la nomocanon; 8) nomocanonul lui Fotie, împărțit în 14 fețe sau titluri și plasat în Eustellus; 9} cuprins al primei părți și în final 10) avertisment pentru a doua ediție. Toate primele 9 articole aparțin Patriarhului Nikon.

În prima parte, capitolul I cuprinde regulile Sfântului Apostol; capitolul II - IV reguli ale Sf. Apostol Pavel si regulile celor doi Sfinti Apostoli Petru si Pavel; Capitolul V-XX, regulile Sfintelor Sinoade: Niceea, Ancyra, Neocezareea, Gangria, Antiohia, Laodicea, Constantinopolul, Efesul, Sardica, Calcedonul

Skego, Sardinsky, Kar<i»agensky. Constantinopol, Trulsky * Nicene și a doua Sofia; Capitolul XXI din Vasile cel Mare 91 reguli; Capitolul XXII - XXV ττεοί XÇ)ον « αμαρτημάτων și mesaje către preot despre slujba Bonsest și viața monahală; Capitolul XXVI - XXXV fragmente din scrisorile canonice ale lui Dionisie, Petru, Grigore de Neocezareea, Aoanasiya, Grigore Teologul, Grigore de Nyssa, Timotei, Teofan și Chiril; Capitolul XXXVI fragmente din Vasile cel Mare, Gennady și Tarasil împotriva Simoiya; Capitolul XXXV - XL scrisoare a Conciliului de la Constantinopol către martir despre acceptarea ereticilor; Bula de aur a lui Iustinian despre cei care alergau la biserică; Dimitrie despre iacobiți și alți eretici; mesajul lui Petru al Alexandriei către Episcopul Veneției; capitolul XLI al mesajului Nilului despre pocăință conform ediției Allatia volumul III pagina 244. Întreaga carte este întocmită în principal după Aristinus și parțial după Zoiar și seamănă foarte mult cu Beveregium, excluzând regulile Sfântului Apostol Pavel şi cei doi Apostoli Petru şi Pavel aşezaţi la Beveregium la sfârşit ƀ, iar în Cârmaciul slav, după decenţă, la început; Această parte constă dintr-un cuprins alfabetic al regulilor conținute în ea.

În partea a doua, capitolul XLII cuprinde 87 de capitole din Romanele lui Iustinian, extrase de la Patriarhul Ioan cel Mai repede; Capitolul XLIII, noile trei porunci ale lui Alexius Comnenos plasate în Lenclave, vol. I, pp. 126 - 132; Capitolul XLIV, treizeci de titluri, selectate din romanele lui Iustinian, sunt extrase din κείχε'ν „Photius și V'Sla-

„Yansk sunt despărțiți de acest om de drept în acest scop, pentru a distinge înmormântările civile de cele bisericești; Alegerea capitolului XLV de la înmormântarea lui Moiseev în 50 de capitole este situată la Koteler I; Capitolul XLVI Legea Judecății lui Constantin cel Mare 32 de capitole; Originalul grecesc al acestui articol nu a fost încă găsit și, prin urmare, Biserica Greacă nu îl folosește în chestiuni judiciare; Capitolul XLVII, un tratat acuzator despre franci și alți latini, a fost scris în secolul al XII-lea de către Chiril, episcopul Turovului; Capitolul XLVIII Înmormântarea civilă tradus din cartea lui Vasily. macedoneană, distribuită ulterior inutil în alte exemplare și, mai mult, de persoane necunoscute. Dar nu are prefața plasată în listele grecești; Capitolul XLIX din Leu și Constantin despre logodnă și căsătorie a fost publicat în Lenklavia cu adăugarea unei prefațe despre Δε6π07 "ης, cu omiterea primelor 10 titluri și sub numele unui singur Leu cel Înțelept. Titlurile al 12-lea și al 13-lea în Lenclava constituie un singur titlu, iar ultimele 18 sunt împărțite în 16; capitolul L și LI despre căsătorie și căsătorii ilegale de origine nouă necunoscută, deoarece menționează Garmenopulus și Vlastar; unele articole sunt similare ίΤΌοχεϊοον din Vasile Macedoneanul; LII volum al unirii sub Constantin ѣ și Romane sunt prescurtate în Lenclave pp. 103-109, capitolul LIII răspunsuri canonice Patriarhul Nicolae la întrebările unor călugări sunt tipărite în Balsamop și Bevergia, capitolul L1V întrebările lui Constantin din Pamphilia sunt tipărite în Lenclavius p. 310;

capitolul LV al testamentului de Metodologie tipărit în Goar p. 876; Capitolul LVI interpretarea hainelor preoțești, a explicat Konitar; capitolul LVI - LVIII din domnia Patriarhului și răspunsul lui Ioan Episcopul de Citra sunt tipărite în Leiclavius p. 195, 323; Capitolul LIX despre hirotonire este plasat la Koshitara în locul de mai sus; Capitolul LX, răspunsurile lui Timooey, Arhiepiscopul Alexandriei, sunt prezentate pe larg în Beveregiya mai degrabă decât în slavă; Capitolul LXI-LXVII de origine necunoscută este expus în Conn rapa; Capitolul LXVIII Răspunsurile lui Anastasius Sinai sunt plasate în completarea celei de-a doua părți a Cârmaciului Valah și, pe lângă Gervet, sunt tipărite în marea bibliotecă a Părinților; Capitolul LXIX al lui Timotei Presbiterul despre diferențele dintre ereticii care se îndreaptă către biserică este tipărit de Lambetius; Capitolul LXX extrase din Papdect Picon al călugărului Raifa, al cărui original grecesc, format din 130 de conversații, se află în multe biblioteci, dar nu a fost încă publicat.

A doua parte a acesteia constă în 1) o descriere a Cărții timonierului; aceasta este opera Patriarhului Nikon; 2) un hrisov de la Constantin cel Mare, un cadou Papei Silvestru. Această grenadă a fost plasată inițial în vechile codice franceze în latină și apoi răspândită de falsul Isidor. A fost necunoscut în Biserica Răsăriteană Greacă înainte de separarea Bisericii Occidentale. Prima în limba greacă a publicat-o cu Balsam, Vlastar a afirmat-o mai pe scurt, cu unele modificări în locurile sale.

legislativul Harmenopulus și în cele din urmă a publicat Stevkh conform Codului Vaticanului - și toate cele patru ediții nu sunt de acord între ele și cu alte copii grecești. Traducerea slavă este mai asemănătoare cu cea latină, care este aproape aceeași în toate edițiile. O parte din aceasta constă în narațiunea Patriarhului Picon despre căderea romană și setul alfabetic de reguli conținut în aceasta.

§ Olive ce număr mare de liste ale slavilor - s-a întâmplat ceva unic -

io haine scrise de mână- CK0¿j Cârmaciul provenea din imensa variată Sla- 11

°kpig?XБ 1*°1>multa* varietate de nomocanoane scrise de mana grecesti, pe care, inainte de inventarea tiparului, in forma lunga sau prescurtata h, dupa mijloace!·, fiecare judecator local le-a dobandit pentru uz propriu, din care, odată cu distrugerea originalelor grecești nikov în Din cauza diverselor accidente, unele articole au rămas în limba slavă, negăsită până acum în greacă.

5 29. Monumente Monumente noi ale fabricii bisericii guvernamentale ·
*

”n¿lp\TOP^ÍiU π/f- înțelepciunea a apărut sub împăratul Ni-KO.il i-m. coll I, în publicarea a două strălucite experimente care luminează cerul legislației bisericești, dintre care prima poartă titlul: Cartea Regulilor Sfântului Apostol, Sfintele Sinoade ale Sinodelor Ecumenice și Locale și Sfântul Părinte, în foaie, 455 pagini, în limba greacă

Limbile slavo-rusă, tipărite în Imprimeria Sinodal din Sankt Petersburg în 1839, iar cea de-a doua numită Carta Consistoriilor Spirituale în 8, a apărut din aceeași tipografie în 1841 și conține 368 de legi pe 134 de pagini, 34 de Forme și un cuprins este Carta pe 56 de pagini. În primul rând, toate experiențele anterioare ale legislației bisericești sunt superioare prin aceea că concilierii și ceilalți Sfinți Părinți vorbesc în ea în propria lor limbă!, și nu prin buzele abreviatorilor sau interpreților; acesta din urmă se distinge printr-o ordine strictă, savantă, a legalizărilor pe subiectele lor principale. Primul strălucește de splendoarea publicării sale; a doua este ușurința în

utilizare. În prima, explicațiile scurte, subtile, învățate sunt permise numai acolo unde sunt inevitabile; în a doua d „referiri similare la codul de legi!” Imperiul Rus. Prima conține Crezul, dogme despre două naturi, două voințe și acțiuni în Isus Hristos și despre venerarea icoanelor; reguli ale Sfinților Apostoli, șapte consilii ecumenice și nouă locale acceptate de biserică, mesaje și reguli ale Sfântului Părinte Dionisie al Alexandriei, Petru al Alexandriei, Afapasie și Vasile cel Mare, Grigorie de Nyssa, Grigore Teologul, Episcopul Am fnlohil de Iconium, Timotei Episcopul Alexandriei, Teofil η Chiril, arhiepiscopii Patriarhii Alexandriei, Ghenadie și Tarasius ai Constantinopolului; a doua, în patru secțiuni, stabilește dispozițiile generale, administrația diecezană, tribunalul eparhial și structura consistoriilor. Primul este cel mai bun reprezentant al vechiului, al doilea este nou, sau atât

de asemenea prana bisericeasca care functioneaza in prezent in Rusia. Primul, pentru achiziționarea și utilizarea convenabilă într-o limbă slavă - rusă cu adăugarea alfabetului, a fost publicat în special într-o foaie mare în Tigografia sinodală din Sankt Petersburg din 1843; acesta din urmă a fost retipărit într-o carte specială într-o foaie cu Gazeta Senatului din 1841. Dar vom prezenta istoria dreptului bisericesc din toate timpurile și ale tuturor popoarelor în forma sa cea mai extinsă, ca o dovadă importantă a singurei Ortodoxii a Bisericii Greco-Ruse din întregul ținut de astăzi, lumii științifice în primele împrejurări favorabile. .

SFÂRȘITUL.

t

SAINTPETERSBURG lângă Smirbin pe Nevsky

bulevard,

^(¿^XГШi-8888«8588^8Ш885«8888888888888M888&8888888888X8'

«b Ô 4$ fit rS

ED?

La Moscova cu Xenophon Polevago,

În KIEV la Aitov’s pe strada Nikolskaya, în magazin, ÎN KAZAN la Xenophon Kostikov’s,

În RYAZAN la protopopul Vvedensky Piotr Vasilyevici Postlov,

În SIMBIRSK, la Catedrala protopopul Alexandru Osipovich Lyubimov,

În TU.GB din Titov, VORONEZH din Paşkin, HARKOV din Aparin, KURSK din Polevago, KALUG din Trubnikov, ODESSA din Kartamyshev,

Въ

Въ

Въ

Въ

Въ

În ARSH AND Skvortsov¡ vinde cărți cu livrare în locuri din Imperiul Rus:

Filosofia adevărului. ------- 1 frecare. argint

Istoria filozofiei 6 părți. - - - De la frecare.

Discurs la deschiderea unui adăpost pentru copii din Kazan.

Descrierea Monumentului Kazan cu desene.

Cuvântul din ziua Preasfintei Maicii Domnului aduce bucurie tuturor celor ce plâng.

Conceptul de Drept bisericesc și istoria sa.

iSfâiti

treizeci

23

treizeci

La.

ser.

gri

- sMW

K. ser.

&